

ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೂಲಪುರುಷರು ಏಕಕೋಶ ಜೀವಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಮುಂದೆ ಬಹುಕೋಶ ಜೀವಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಲೆಕ್ಕ ಎಲ್ಲೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು 'ದೈವೇಚ್ಛೆ' ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ 'ಅದೃಷ್ಟ' ಎಂಬ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು, ನಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಪಡೆಯಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಕಾಲವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸುವಂಥ ಟೈಂ ಮಿಷಿನ್ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾವೂ ಕೂಡ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊದಲ ಜೀವಿಯ ಆ ಮಿಡಿತವನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಘಟಿಸಿದ ಪ್ರಳಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚಿಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೇ ಅವಷ್ಟು ಜೀವಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿವೆ, ಅಳಿದುಹೋಗಿವೆ. ಅದರ ನಿಜವಾದ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೂ ಅಂದಾಜು ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಸುಮಾರು ಕಾಲವಿತ್ತು, ಅವಸಾನದ ಕಾಲವೂ ಇತ್ತು. ನಿರ್ವಂಶವಾಗುವ ಕಾಲವೂ ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ದಿಟ.

44 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹವಳಗಳಿದ್ದವು. ಮತ್ಸ್ಯಯುಗ ಆಗತಾನೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಚಿಪ್ಪು ಜೀವಿಗಳಿದ್ದವು. ಸಾಗರ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಉಬ್ಬಿತು. ಉಷ್ಣತೆ ಏರಿತು. ಬದಲಾದ ಆ ವಾತಾವರಣ

ತಡೆಯಲಾರದೆ ಜೀವಿಗಳು ಬೆಂದುಹೋದವು. ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಿಮ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಭೂಮಿಗೇ ಹಿಮಾಕ್ರಮಣ. ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಕೊರತೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಸೂಪರ್‌ನೋವಾ ಸ್ಟೋಟಿವಾಗಿ, ಓಜೋನ್ ಪದರ ನಾಶವಾಗಿ ವಿಕಿರಣ ಲಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂದಿರಬಹುದು. ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಗಳು ಸ್ಟೋಟಿವಿ ವಿಷಾನಿಲ ಕಾರಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲೂ ಶೇ. 15 ಭಾಗ ಜೀವಿಗಳು ಬಚಾವಾದವು.

ಮುಂದಿನ ಪ್ರಳಯ ಫಿಕ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದು 36 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಶೇರುಕಗಳು ಉಗಮವಾಗಿದ್ದವು. ಮತ್ಸ್ಯ ಸಂಕುಲ, ದ್ವಿಚರಿಗಳು ದಂಡಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಆಗಲೂ ಸಾಗರಮಟ್ಟ ಏರಿಳಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ವಾಯುಗೋಳ ಒಮ್ಮೆ ಬಿಸಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಡುಶೈತ್ಯ ಅನುಭವಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಸಾಕಾಯಿತು, ಆಗಿದ್ದ ಶೇ. 75 ಪ್ರಮಾಣ ಜೀವಿಗಳು ನಾಶವಾದವು. ಆಗಲೂ ಶೇ. 25 ಭಾಗ ಜೀವಿಗಳು ಬಚಾವಾದವು.

ಬಂತು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಳಯದ ಅಲೆ. 25 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯೇ ತನ್ನದೆಂದು ಡೈನೋಸಾರ್‌ಗಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಕೀಟ, ದ್ವಿಚರಿಗಳು ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ವಿಕಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಬಂತು ಕುತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಬನ್ ಡೈ

ಆಕ್ಸೈಡ್ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡಿತು. ಕ್ಷುದ್ರಗ್ರಹ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು, ಸಮುದ್ರವೇ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮ, ಆಗಿದ್ದ ಶೇ. 95 ಭಾಗ ಜೀವಿಗಳು ಸರ್ವನಾಶವಾದವು. ಆಗ ಬಚಾವಾಗಿದ್ದು. ಶೇ. 5 ಭಾಗ ಜೀವಿಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಮುಂದಿನ ಸಾಮೂಹಿಕ ಜೀವಿನಾಶದ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಅದು 20 ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ನೆಲ, ಜಲದಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಆವೃತವಾಯಿತು. ಶೇ. 80 ಪ್ರಮಾಣದ ಜೀವಿಗಳು ನಾಶವಾದವು. ಆರೂವರೆ ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಐದನೆಯ ಮಹಾಪ್ರಳಯ. ಆಗ ಮೆಕ್ಸಿಕೋದ ಚಿಕ್ಕುಲುಬ್ ಎಂಬ ಸಾಗರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಗಂಟೆಗೆ 72,000 ಕಿ.ಮೀ. ವೇಗದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದ 13 ಕಿ.ಮೀ. ವ್ಯಾಸದ ಕ್ಷುದ್ರಗ್ರಹ ಬಡಿದು ಅದರಿಂದೆದ್ದ ಸುಣ್ಣಶಿಲೆಯ ದೂಳು ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುಭಾಗ ಆಕ್ರಮಿಸಿತು. ಕಾರ್ಬನ್ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಮತ್ತೆ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿತು. ಡೈನೋಸಾರ್‌ಗಳ ಅಂತಿಮ ವಿದಾಯದ ಗಳಿಗೆ ಅದಾಯಿತು. ಓತಿಕ್ಕಾತಗಳಂಥ ಸಣ್ಣ ಸರೀಸೃಪಗಳು ಹೇಗೋ ಬಚಾವಾದವು. ಆಗಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಸೂಚನೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎನಾಗಿದೆ ಈಗ?

ಭೂಮಿಯ ಹಳೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಇಂದಿನ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳೋಣ.

